

# Jesuforskning i går og i dag

Våre historiske kunnskaper om Jesus fra Nasaret blir stadig mer solide. De bekrefter evangelienes troverdighet. Denne artikkelen er del av en serie som er lagd av professorer ved Navarras Universitet.

29.09.2008

På 1800-tallet begynte Jesuforskningen å bruke den moderne historieforskningens metoder på de bibelske tekstene. Siden den tid har mye skjedd. Fra i begynnelsen å

være preget av rasjonalistiske  
fordommer og deretter til langt inn  
på 1900-tallet av en hyperkritisk  
metodikk, viser den seg i dag  
betydelig mer åpen og lydhør overfor  
evangeliets tekster.

Den prinsipielle skepsisen fra  
tidligere århundrer har i stor grad  
blitt overvunnet (se artikkelen ” Hva  
vet vi om Jesus? ”). I dag kjenner  
man bedre til den historiske og  
litterære bakgrunnen for Jesu liv og  
evangelieskrivingen enn for bare  
noen årtier siden. Vi er mer  
fortrolige med datidens jødiske  
litteratur. Derfor disponerer vi i dag  
kommentarer til bibelske tekster,  
oversettelser til arameisk, Qumran-  
tekstene (manuskriptfunn fra  
traktene rundt Dødehavet), rabbinsk  
litteratur osv. Ved hjelp av dette kan  
evangelienes beretninger og  
Jesusbildet i samtidens jødedom  
illustreres, verifiseres og forstås på  
en dypere måte.

På den andre side har vi ved tilgang til nye kilder fra den gresk-romerske verden fått et grundigere innblikk i den hellenistiske innflytelsen i Galilea, der Jesus bodde. I dag ser vi klart at denne regionen sto i kulturell kontakt med den greske verden.

Ytterligere kilder er de såkalte apokryfe skriftene, som med stor sannsynlighet ble skrevet etter de kanoniske evangeliene og andre kristne og jødiske tekster fra det andre århundre. De kaster lys over de tradisjoner som de springer ut av, og som resultat kan man passe evangeliene bedre inn i deres kontekst.

Ikke minst har nye arkeologiske utgravninger beriket Jesus-forskningen. Av spesiell interesse er funnene i Galilea, som gir et svært oversiktlig bilde av dette hellenistiske området i Palestina i det første århundre.

Parallelt med forbedringen av kildematerialet brukes nye metoder og fremgangsmåter, litterære, kanoniske og andre, når det gjelder tekstfortolkning (eksegese). De bidro til å overvinne de begrensninger og den stivhet som den tidligere historiske metoden representerte.

Våre historiske kunnskaper om Jesus fra Nasaret blir stadig mer solide. De bekrefter evangeliernes troverdighet. Disse gir den fordomsfrie historiker et samlet bilde av gester, gjerninger og ord, som Jesu unike person og hans like unike oppdrag tydelig fremtrer fra.

Juan Chapa

.....